

- Title - श्रीवृत्त
- Accession No - Title -
- Accession No -
- Folio No/ Pages - 13 x 2 = 26
- Lines -
- Size
- Substance Paper -
- Script Devanagari
- Language - संस्कृत
- Period -
- Beginning - श्रीगुरुप्रदक्षिणप्रदथा -
- End - शुक्लमुरारः - - - चंद्रनागपुराणान्त
- Colophon -
- Illustrations -
- Source -
- Subject - कर्मकाण्ड
- Revisor -
- Author - अज्ञात
- Remarks - अपूर्णा

श्री जी

म्यान्मुखे बुद्धिर्मे बुद्धिप्रदद्यादवने जनम् ॥२५॥ मधेति श्रुत्वा हाय रुद्र नम इति स्म
 रेत् ॥ अमुकामुक्तगोत्रैतनुभ्यमस्तु तिलोदकम् ॥२६॥ प्रदद्यादशपिंठांस्तु मर्घ
 पुष्पसमन्वितान् ॥ धूपो दीपो वह्निर्जघाः सर्वेषां मनुजान्यम् ॥२७॥ दशपिं
 ठांस्ततो दत्त्वा विमोः सौम्यं मुखं स्मरेत् ॥ त्रिरुष्मांश्च सतांस्तोयं नभिः प्रात्रं प्रवि
 श्य च ॥२८॥ प्रक्षिपि तूर्णं कुंभेन जलमध्ये पृथक् पृथक् ॥ प्रदद्यात्संचपंचा
 शतं कुंभा न्वायं जलांजलीम् ॥२९॥ द्वारोपंते गृहे चाप्यक्षीरं तोयं च निक्षिपेत् ॥
 जीवात्र स्नासीति दुग्धं वपि वेदं वाप्यनु स्मरेत् ॥३०॥ याम्योन्मुखे बुद्धिर्मे बुद्धि
 येत्यश्नादुदङ्मुखः ॥ अथावस्थायां कुर्याच्च जीवर्षेष्टं मृतः परम् ॥३१॥ एतान्
 मांसदधिभिः पूरेत्कर्बकत्रयम् ॥ कुर्याच्च मासिकं मासि सपिंठी करं तथा ॥३२॥
 दक्षिणेन तु दक्षिणदिग्भावे ॥ अदूर एव च वासवायवः सुभ्य उपवेशता य ह स्म
 णाय ॥ एवं सौद्रायेत्यपि प्रध्यानि के स्थाने ॥ प्रधानं होमस्थाने ॥ इति कल्पत
 रौ श्राद्धं कांते चतुर्थे जीव श्राद्ध प्रयोगः ॥ समं पञ्चाद्रुकांठं ॥ चंद्रप्रकारेण
 नैव विधिना जीव श्राद्धं लिखितं मस्तु ॥ अथ ब्रह्मपुराणे कृत्वा जीव श्राद्धस्य
 पद्धतिं ॥ कातीयानुगतां वह्निं भद्रदा मोदरां गजः ॥ विदुषामप्यनुष्ठाने

श्रौचांते ततः सर्वमात्मनश्च परस्मिन्
 कुर्यादस्थिरतां तावा श्रौचांते पशुना
 शुभम्

वी०

॥२॥

स्मरेत् ॥ चतुर्दशान्ततो जह्य द्यापार्जसमिदुशम् ॥ १२ ॥ पूर्वै ए विप्रमौ स्ये नरा
 जावै शयी परे ॥ दक्षिणे नत पाशुदोशार्ते बुधिकरे यवान् ॥ १३ ॥ वस्त्राणि लो
 हरं वैनित्तितं तद्वित्तं स्मरन् ॥ दक्षिणमिमुखो बद्धिज्वालयेत्तत्र च स्वयम् ॥
 १४ ॥ पञ्चाशदिभ्यः कुशैः ब्रह्मी कृत्वा प्रतिकृतिं दहेत् ॥ कृत्वा श्मशानकं होमं पू
 र्णं दुत्यं तमेव हि ॥ १५ ॥ निरग्निरप्यवाभूमिं यमं रुद्रं च संस्मरेत् ॥ हुत्वा प्राधा
 निके स्यान्ने पश्चादाहाय येच्छिताम् ॥ १६ ॥ श्रवणे द्वापरे वक्तुं मुग्धमिच्छन्ततः
 ॥ तिलतन्दुलमिच्छन्ति पंच पवित्रकम् ॥ १७ ॥ पूरयेत्कर्तुं काश्चात्र मधुदीरघ
 तोदकैः ॥ तदुयातैततो मुग्दैः पात्राणि त्रीणि पूरयेत् ॥ १८ ॥ ओं प्रथित्यै नमस्तुभ्य
 मिति वै कं निवेदयेत् ॥ ओं यमाय नमस्तेति द्वितियं तदनंतरम् ॥ १९ ॥ ओं नमश्चायस
 द्राय नमश्चानपतये नमः ॥ ततो दीपं समिद्राग्निं भूमौ प्रकृतिदाहिकम् ॥ २० ॥ ओं क
 र्मादा मग्निं जप्त्वा वै भूमौ नम इति स्मरन् ॥ कौशिकं जलकुंभं च विकरेत्तत्पुं
 तये ॥ २१ ॥ नाभिमात्रं ततस्तोयं प्रविश्य यमदि श्रुतः ॥ सप्तभ्यो यमसंज्ञेभ्यो दद्या
 त्सप्तजलांजलीन् ॥ २२ ॥ यमवधर्मराजाय यमवै चातकाय च ॥ वैवस्वताय कात्या
 य सर्वभूतक्षपाय च ॥ २३ ॥ स्वधाकारनमस्कारप्रणवैः सह सप्तधा ॥ ओं शिवाय
 च रुद्राय नमश्चानपतये नमः ॥ २४ ॥ तिलोदकाभ्यां पूर्णं तु कुंभं च विकरेद्बुधि ॥ या

2

५०

॥३॥

जी०

त॥ ॐ सुगुचेकमवाहनाय स्वधानम इति दक्षिणस्था॥ ॐ यमायागिरके
 स्वधानम इति मध्यस्था निवेदयत्॥ ततोऽपमानोऽपक्रमे ब्राह्मणम्॥
 स्नातान् यजमानः॥ सर्वज्ञानाहूतान्॥ प्रांगणेषु चिः॥ कृतं जुहोतिर्भेषु
 तिष्ठन् स्वागतमिति ब्रूयात् सुस्वागतमिति तैरुक्ते॥ गोमयवलिप्राया
 भूमौ पीठं द्यामनेषु पविश्य दक्षिणरुक्तेन ब्रह्मण दक्षिण जानुं स्पृष्ट्वा
 देवब्रह्मणौ प्रक्षिप्तौ च स्वादिवा॥ ब्रह्मणुदमुत्तमाननिमंत्रयेत्॥ ॐ
 सद्यजीवशास्त्रे देवशास्त्रार्थत्वाय हं निमंत्रये॥ एवं रुद्रादि त्वशास्त्रार्थं च नि
 मंत्रयेत्॥ एकैकं सर्वत्र निमंत्रितोऽस्मीति प्रतिवचनं ब्रह्मणस्प॥ ॐ स्रजे
 धनैः शौचपदैः सततं ब्रह्मचारिभिः भवितुं भवद्विषमपाचशास्त्रका
 रिणा॥ इति ब्रह्मणुत्तमानावपि त्वा॥ सर्वाया सविनिर्मुक्तैः॥ कायको धविव
 र्जितैः॥ भवितुं भवद्विषमपाचशास्त्रका॥ इत्यभ्यर्चयेत्॥ भवितुमिति
 प्रतिवचनं॥ तत इदं पाद्यमिति पाद्यमुपनीय विनीतः॥ स्वयमेव तेष्वापादौ प्र
 दाहयेत्॥ ततः ॐ विष्णवे देवैः को ह्यनम इत्युभयत्र ब्रह्मण पादयो र्ध्व
 पुष्पगंधोदकैरर्चयेत्॥ ॐ सद्यतसव एष॥ सद्यो पुष्पभ्यस्वधेति

3

जी०

॥३॥

संशयो जायते यतः ॥ सौका र्थम तो वह्नि सुधी गौ नी च पंडितः ॥ १ ॥ पुत्राधि
 कार रक्षितः ॥ स्वीय मन्यस्य वा देशकालधनप्राधान्यवशायां क्ये सति जी दि
 वप्रादं कर्तुमिधु र्यस्या ~~वि~~ कस्यां चित्कृत्वा द्वा द र्वा संनिहित मरणे चित ५
 स्मृतिपुत्राण्युक्त दानानि यथा शक्ति दत्वा कृते पत्रासं सृयो द र्वा कृति
 प्रातः स्नानादि नि त्यक्तियोगं गादि देशे तदसंभवे शुद्धायां भूमौ गोमये
 पलितायां दैता तव सुदुपधरः कुर्यात् प्राद्वरुत्तपतीति उपविश्य कु
 शत्रयति लज्जान्यादाय ॥ ॐ तत्सदित्यादि संकल्प दीपिकोक्त प्रकारेण
 हिरव्यामुक्त गोत्रस्या मुक्त देवशर्मणे जीवमा ह्म म हं करिष्या इत्यभि
 लष्य ॥ जलमीशानां हि प्रा ॥ स्थलजलावरमर्तिकलशचंदनादिलिखित
 तं कर्मलसूर्यचंद्रगुरुगोविप्राग्निमातृपितृष्वमतप्राधारै कर्तारं यो
 क्तारं सर्वेश्वरं विष्णुं यथा शक्त्या यो उशा दुपचारैः ॥ ॐ विष्णवे नमः
 इति मंत्रेण संपूज्य तदग्रे ति स्मृजलघे नुक्त दुक्त प्रकारेणै त्तरद
 क्षिणमध्यकये णै सोपस्कराः सतिलाः संस्थाप्य वचाशक्तेयापचारैः संपू
 ज्यः ॥ ॐ सोमाय त्वा पितृभ्यो नमः इति मंत्रेणै त्तरस्या निवेदये

गपुर्वेण वस्त्रादिवास्त्राणां नुदसुखा नुत्कृष्टपुर्वमुपवेष्टयेत् ॥ ततस्ते
 सां पादयोर्दक्षिणाग्रकुशत्रयं दद्यात् ॥ प्रत्यासनसमीपे तिलतैलेन
 आद्रापर्वमास्यापि नो दीपान दद्यात् ॥ तेषां च तेजनादि द्विजैर्वेदे
 वसां यै रदोष्ठा नितिलगौरसर्षपादीनि आद्रुदेषां सन्निधापये
 त् काककुःकुटादीन् ॥ आद्रुहेतुन पसारयेत् आद्रुदेषां वाराणकुं
 र्यात् ॥ आद्रुदेषद्रव्याणि पुंरुरीका दस्मणो नोत्तान हस्तेन प्रो
 ह्य ॥ गायत्री देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्योऽप्येव च ॥ नमः सा
 र्वभौमैस्वधा येनित्यमेव नमो नमः ॥ इति मंत्रं च त्रिजंयेत् ॥ इमं
 मंत्रं आद्राद्यंतयोः ॥ पिंडुदाने च त्रिजंयेत् ॥ ततः विम्वेदेवा इदमास

४

रा

मन्त्रं ज्ञात्वा पादयोर्धनं पुष्पं मेधेनैरर्घ्यं दद्यात् ॥ वसुवासा एव पादयोर्मैधं पुष्पं नि
 नैरर्घ्यं दद्यात् एवमेव रुद्रादित्यवासा एव पादयोः ॥ पादार्घ्यं दद्यात् ॥ न त इदं ज्ञा
 चमनीयमिति वासा गोभ्यश्चाचमनार्थं जलमुपनीय स्वयमप्याचामेत ॥ पृ
 र्वदिननिमित्तं पुष्पं देवाकोप्य दद्यात् स्थानेषु इति वक्तव्यं ॥ प्रत्यर्थं न श्लोके चाद्य
 स्थानेष्वेव न इति ॥ वासा गोस्तु श्वाचरिष्यन्ति चेत् ॥ पद्यविद्येन राज
 नीयास्यति तदा सर्वे सम्याधयेष्यामीति प्रत्येकं वाच्यं ॥ स्वागतं प्रश्ना
 नंतरमेव पाद्यादिदानमिति विशेषः ॥ प्रातर्निमित्तं एव पादपि स्वागता
 नंतरं पाद्यादिदानं बोध्यं ॥ न त आहुस्थानं गत्वा ॥ प्रत्यकर्तृकपाकपक्षे
 ५ ब्राह्मि प्रायेण सिद्धमित्युक्ता वासाणां गृहीत्वा पूर्वकल्पितासना
 नि उपस्थप्यात्रासद्धमित्युपवेष्टायेत् ॥ देववासा गो प्राहुस्तौ धत्ति

६
जी०

करिष्य इति प ह्रा ॥ ॐ कुरु खेत्यनुज्ञातः ॥ कां स पात्र स्य मे नादाया इति द्वयं पिस्र
विधिना जुहुयात् ॥ ॐ अग्नेये कर्मवाहनाय स्वाहा ॥ ॐ सोमाय पितृभ्यो नमः स्वाहा ॥
इति मंत्राभ्यां वसुधैव कुटुम्बकम् ॥ जले वासा इति द्वयं जुहुयात् ॥ दुरशैवमन्नं देव
पात्रकर्मैः एव स्वादि पात्रेषु दद्यात् ॥ ततः उल्लस्य मन्त्रं सुप्ती तलजलसह तं स घृतं
समं जनं ॥ यथा तस्य रिति ध्ये मधुन विधा र्थं मन्त्रानि त्यादि नृणां मधु मधु मधि
त्यनेन चाभि सं त्रयेत् ॥ ततो देव पात्रं ग्राह्यं ॥ तं पृथिवी तेषां मि तिरुक्ता ॥ ॐ
इदं विष्णुर्विचक्र मेति य जुष्वा हृत्स्वत्तं गुह्यमनं स्वरुक्ते न घृतं म दम नृभित्
त्रे ॥ इमे प्राप इति जले ॥ इदं मां इति घृते ॥ इदं त्विरिति पुनरन्ने निवेश्य ॥ ॐ य
वो मीति य वा न्वि की र्थं ॥ ॐ विश्वे देवा ह्यत द्वा न्नं सोप करं नमः ॥ इत्युक्तं माप
रत्रा ये वसुः स जेत ॥ ततः पिस्रं दद्यात् ॥ वसु पात्रं ग्राह्यं ॥ हर्व वज्रं स्वाहा
स्वत्तं गुह्यमनं स्वरुक्ते न घृतं म दम नृभित् ॥ ॐ नृप त्ता इत्यादिना त्रे तिला न्वि की र्थं ॥ ॐ
स घृतं स व इ दम न्नं सोप करं पुष्पाभ्यं रुधे त्युक्तं ॥ एवमेव नृद्रु र्थे

१)

३५

जी०

६

वसवः एष वो र्यः स्वधे नि वि प्र करे सर्व दद्यात् ॥ एवमेव रुद्र सूर्येभ्यो पितृ त
 त्रा मा दद्यात् ॥ वायुं वा र के न दक्षिण सुक्तेन दत्ता र्च पात्रेण द्यौ देयः ॥ इत्य
 पिषद् ॥ सत्रं स्रव व हुत्वा भावे न समवनयना भावा त्या त्र सुवर्णी कर
 ण भावः ॥ ततः जे विंशे देवा एता नि गंध पुष्प धूप दीपा द्या द नानि वो न म र ति ग
 धा दि दत्वा ॥ प्राची ना वी त्या दि ना व स व ए ता नि गंध पुष्प धूप दीपा द्या द नानि
 पुष्पा भ्यं सुधे तु स्रज ॥ एवमेव रुद्र सूर्येभ्यो षु स्रजे त ॥ ततः श्रव वो गं ध
 धः ॥ इ दं वो मा ल्य मि त्या दि ऊ मे ष प्र से कं कृ त्वै भ्यः ॥ प्रति पा द ये त ॥ तै श्च मा
 ल्यं शिर गा व जुं न धा यं ॥ सत्रा व स र ए व तां बृ ह त्त प त्तो प वी ता भ र णं श य्या दी सु
 त्र म प्र त्या णि च ॥ फ ला र्थि त या दे वा नि ॥ व सु भ्य स्वा म हं वि प्र भो ज या मि ॥ जे न
 दे भ्य स्वा म हं वि प्र भो जे जे मि ॥ जे न सूर्ये भ्य स्वा म हं वि प्र भो ज या मि ॥ इ ति त
 द्य द्या क्त्वा ए यो ज्ञा ॥ ततो नी वा र चू र्णं वा स्र ण न वे द वि त्वा सं उ ला नि कृ त्वा ॥
 स ष षं उ न क्षार व र्जि तं दत्तां त्र सु हं प्रा धी या द द्वा द श भा ग मु द्धु त्या गौ

तस्माः स्पृशति पृष्ठम् ॥ तस्माः स्पृशति तैः कृते ॥ ओं पिं गान हं करि व्य इत्यु
 क्रेकुरु खेत्यनुज्ञातः ॥ वस्त्रादिवास्त्राण्येष्टि वस्त्रादिषु चतुरस्रं चतुर्गुणं
 कारं वा दक्षिणं प्रवृत्तं चतुरंगुलं धितं सैकतं वस्त्रादिषु पवित्रं दा
 नायै स्थापनं निर्माय तन्मध्यं देवा वा महत्ता गृहीतं दध्मं पिंजुली मूले
 न ॥ ओं स प ह ता स सुना इति मंत्रेण समोपगृहीतं दक्षिणं हस्तैः न द
 क्षिणं ग्राह्यं रेखां सकृदुत्तिरेकं लुक्कं रेखां परां मयित्वा ॥ दक्षिणं ते नि
 दधात् ॥ निरक्षिणं स्यात्सुक्तान्ब्रूयात् ॥ ततो देवताभ्यः इति प्रिर्जपत्वा
 सति लज्जलपुटं कं मोटकादनिचादाय ॥ पितृतीर्थं न तदवरोधेन ॥
 देवतीर्थं न वा ॥ ओं स ध्रुव सवस्र श्रवणे निष्पुष्पं भ्यं स्वधेति कुश
 मूले वसुभ्यां उवने जनं दत्वा ॥ एवमेव रुद्रं च भ्यां पिमध्यां ग
 भां गयोर्दत्वा ॥ सर्वस्माद्धा द्रुदे पादनादुत्सं किंचिदन्यमुद्रुत्तत

भ्योषि वदुवचनं ततत्राभा उरु ॥ ततोऽत्र सी न वि ति पठत्वा ॥ जु
 षध मि घात इति चोक्ता ॥ भवंतः ॥ प्रशयंति ह स्मिन् भ्यसा नोऽप
 नं दमान ॥ ति च वा ग्ययमादि नियम वंतः ॥ ओंकार पूर्व भुजी रन ॥ आहु
 कर्त्त ते षण्ण लु मा इति त्रय पूर्व सपुण वां गायत्री त्रीः सकृद्वा जयेत् ॥
 ततः पवित्र पाणि र्द मे खा सीनः ॥ ओं मधु वाता इति कचं मधु मधु म
 धि ति र हो घ्रीः ॥ कृ ण्ण वायाज ॥ इ सा या मचः ॥ ओं नमस्तुभ्यं विरू पा
 दनमस्तौ नैक चतु र्धे ॥ नमः पिनाक रुक्ताय वज्र रुक्ताय धेनु नमः ॥ इति
 पठत्वा ॥ भूमि ति रै र की र्ण वक्त्वा दिट्पत पा वा स्मृण न ध्यायेत् ॥ ओं
 उदसि ता इ ता दि च जयेत् ॥ मय त पान सा वा ॥ उद्दिष्ट सन्निधा वास्त
 त पद एण मकुश त्रयां भूमिं प्रो ह्य सर्व प्रकार मनु मुद्य त्सति लये की
 कृत्य मोट क तिल जलानि तदन्नं चादाय ॥ ओं मग्नि दग्धा इति मंत्रेण विक
 रेत् ॥ ततः प्राचम्य हस्ति स्मृत्वा ह स्मिन् भ्यो जु लु गं इ वं दत्वा गात्री
 जपि त्वा ॥

प

संवित्तेत ततः पूर्वावने जना वशिष्ठ जलेन विंशे परि प्रत्यवने जने
 दत्ता ॥ नीवी विस्मयाचम्य ॥ ओं नमो वः पितरो रसाय इति केवलानां पितॄणां
 नमस्कारः ॥ गृहान् इत्यादिना पितॄभ्यः स्मृतीः ॥ प्रथममिति विज्ञातः ॥
 ततः ओं एतद्दः पितरो वाक् इति मंत्रं पठित्वा ॥ ओं सद्यो वसव एतद्वा सोऽपु
 व्यभ्यं स्वयेति ॥ ओं सद्यो वसव एतद्वा सोऽपु व्यभ्यं स्वयेति ॥ ओं सद्यो वसव ए
 तद्वा सोऽपु व्यभ्यं स्वयेत्युक्त्वा ततस्त्रिंशो परि स्रुतं स्रुतं स्रुतं वसुदत्ता
 पंचाशद्वर्षं परि यजमानो मवा दद्यात् ॥ ततो वस्वादि ब्राह्मणानां चा
 येत ॥ ततः सर्वं वाग्देवता लोकां दक्षिणं करे शिवा स्नापः संवित्ति जलं सो
 मनस्य मस्तिविति ॥ पुण्याणि ॥ स्रुतं वारिद्य मस्तिवत्युतं ॥ ओं वको सीति यवा
 क मस्तिवत्युतं यवा संभवं प्रति वचनं ॥ ओं सद्यो वसुनां दत्तं तदनुपा नादि
 क मस्तिवत्युतं सतिलं मस्तिवत्युतं दत्तं वसु विप्रकरे दद्यात् ॥ एवमेव
 रुद्राणां स्रुत्याणां च ततदि प्रकरे दद्यात् ततः प्राप्नुवतु उपवीतीत

नमो भगवते वासुदेवाय ॥ जलं जलं मंजुनमस्तु सर्वमेकत्र पात्रे कृत्वा वस्त्रादिभ्यो वि
 शोपमान ॥ त्रीणि त्रानि श्रीवसधुचत्ताभ्यामभिधार्य सतिलान् ॥ स
 योपगृहीत दक्षिणहस्तो नवस्त्रादिभ्यः प्रत्येकं स्त्रीयस्त्रीयावने जलस्था
 ने दद्यात् ॥ मोटकतिलजलानि पिंढं चादाय ॥ ॐ सद्य वसव एष पुष्प
 भ्यं पिंढः स्वधेति कुशमूले दत्वा ॥ द्वितीयं पिंढं चादाय ॥ ॐ सद्य रुद्रा
 एष पुष्पभ्यं पिंढः स्वधेति कुशमूले दत्वा ॥ तृतीयं पिंढं चादाय ॥ ॐ स
 द्य रुद्रा एष पुष्पभ्यं पिंढः स्वधेति कुशमूले दत्वा ॥ लेपभागभुजां तपि
 मुद्दिश्य लेपभागभुजस्य त्विति वस्त्रादिपिंढधारकुशमूले करं प्रो
 ह्य द्विरावृत्त्य हरिं स्मृत्वा ॥ ॐ सत्रपितरो मादयध्वं यथाभागमाहवाय
 ध्वमिति पठित्वा वा मावर्ते नोद प्रनवी रूपस्था संनियम्य ते नैव यथा
 पठत ॥ ॐ श्रीमदंतपितरो यथाभागमाहवायि वत इति जपाम्ना

जी० श्रा०

८

तानेव पिंडात्र मी भूयाद्याद्योत्थापयेत् ॥ ततः पिंडाधारकुराण् ॥ वज्रो
निक्षिप्य देवविधिना विम्वदेव ब्रह्मणाभ्यां ॥ ॐ प्रद्योत्याद्युल्लिख्य
कृतैतद्दृष्ट्वादिश्रद्धागभूतविम्वदेव श्रद्धासंगतासिद्धार्थं तिलपूरि
तकास्य पात्रं सदक्षिणममुकामुकगोत्राभ्यां ब्राह्मणाभ्यामहं दद
इत्युत्सृज्य तान्या प्रतिपादयेत् ॥ स्वस्तीति ताभ्यामुक्ते ॥ तत उत्तरस्या
सोमोद्देश्य कांसोपस्करं जलधेनुं वसुस्थानीय ब्राह्मणाय प्रतिपा
दयेत् ॥ दक्षिणस्य मग्न्युद्देश्य कां ॥ रुद्रस्थानीय ब्राह्मणाय प्रति
पादयेत् ॥ मध्यस्यायमोद्देश्य कां सूर्य्यै ॥ स्थानीय ब्राह्मणाय
प्रतिपादयेत् ॥ विम्वदेवा प्रीयतामिति देव ब्राह्मणो वाचपि
व स्वाश्वि ब्रह्मणानुत्थाप्य यंक्ति मूर्धन्यमंगुष्ठे गृहीत्वा गृही

राम

८

मनाः कृतां जलद्विष्टां दिशं पश्यन् ॥ वस्वा वासुतोभ्य आशिषो
 गृहीयात् ॥ ओं प्रघोराः पितरः संत्विति वदेत् संत्विति तैरुक्ते ॥ ओं
 गोत्रे नो वर्द्धतां दातारं नो भिवर्द्धतां वेदाः संत्विति रेवच ॥ अद्वाच
 नो माव्य गमद्गृहे यंच नो स्थिति ॥ अत्र च नो वद्गवमेदति धीश्चलमे
 महि ॥ याचतारस्तुनः संतुमाचयाचिष्मकंचन ॥ एताः सत्याशिषः
 संत्विति वदेत् ॥ संत्विति तैरुक्ते ॥ पिडोपरि सपवित्रकुशानास्तीर्थ्य
 स्वधावाचयिष्ये इत्युक्ते ॥ वाच्यतामित्युक्ते ॥ पितृभ्यः पितामहेभ्यो
 वद्गपितामहेभ्यो ॥ मातामहेभ्यः ॥ प्रमातामहेभ्यो वद्गप्रमातामहेभ्यो
 अथ घोच्यतामिति वदेत् ॥ प्रसुखेति तैरुक्ते ॥ सपवित्रदर्भातद्दि
 तपिडोपरि ॥ ओं ऊर्जं वहति रित्ययो भिविंचेत् ॥ ततः स्वस्थानस्थि

17
 तो दक्षना त्रे ए वि स र्ज वेत् ॥ ओं गजे गजे इति जपेत् ॥ ततस्तथैव देव बाह्य एन
 वि स र्ज यत् ॥ ततस्तान्द्विः किय तात् प्र दक्षिणी कुर्वन् ॥ ओं ग्रा मा वा ज स्य प्र स
 वो ज ग म्या दे मे द्या वा प रि ती वि ष्ठ रू पे म्ना ग्रा गं ता पि त रा या त रा चा मा सो
 मो म्ना त ते न ग म्यात् ॥ इति मंत्रे ए सी मां त म द्यौ वा प दा न्य नु वृ ज ॥ ३
 क्र द क्ष धा रा पा प्र द क्षि लो क स्य ग र हं प्र वि षो यत् ॥ ततोर ह्वा दी पं ति वा य ॥
 स य वा ॥ उ धि द्वा प न य नं तिं ड प्र ति प ति ज ना दि ॥ प्र ह्वे य ए रू पं कृ त्वा ह
 स्तो जा दो प्र ह्वा म्ना च म् ॥ ओं न मो ना रा य ए ये स द्वा च रं स्म रन् ॥ ह म स्म
 स्व स्या नं ग धे तु क्ता पु ष्यां ज लि ना ठि स्र ज्जु ठि ल्यं ॥ भू रि भो ज नं वा य ए
 ध्यो द ता स्व यं ना र ए क्त्वा ॥ रा त्री संध्या वं द ना दि कृत्यं कृ त्वा ॥ को म
 कु लेश नं ॥ नि शे षे ए ना रा य ए स्म रन् ॥ यथा शक्ति जा गर ए क्त्वा त
 ॥ इति त्रयो द शी कृत्यं ॥ च त् उ र्द स्मां प्रा तः स्नानादि पंच यज्ञानि वर्त्तन्वा

॥ १ ॥

जी०

ह्रले गाम पूर्व द्वारे लोत्ररे एद्वियः॥ पश्चिमे न वै श्यो दक्षिणे न मूद्रो
 यवान् वस्त्रा एलो ह रं उनिच ॥ ॐ जितं ते पुत्रु री कक्षन मसौ विष्णु भा
 वन् ॥ नमस्ते सुखी केशम हा पु र ष पूर्व जेति पठन् ॥ विकरन् ॥ महा
 नद्या कूपे तर जला शये यथा संभवं गच्छेत् ॥ तत्र भूमिं सुद्वि दक्षिण मि
 मुरः ॥ स्मार्तं लोकिकाग्निं वा कूपं प्रज्वाल्य ॥ चित्तं च स्नानं सं चित्तं चैव
 एक द्वा रा चित्तं निर्माय ॥ यदि स्मार्ताग्निं कुरु कदा प्रत्यक्षं वा व व हा
 हाः ॥ कर्तव्यः ॥ स्वशाखोक्तं पूर्णं सुखं तं सोमं कृत्वा ॥ निरग्नौ भूत दा प्रधा
 ने सोम स्थाने भूयै यथा यत्न द्राय प्रणवादि स्वाहा ते संस्कृता जेना इति
 उपसृत्वा ॥ पंचाशत्कुसैः कृतां हस्ते लोका गमन हेतु मात्म प्रतिकृति म
 येन पितृ कर्म कृत्वा ॥ परा हे प्रत्यक्षं शव दा हो कृति कर्तव्या तया धो मुखं दा
 तयेत् ॥ विद्यमान स्माग्निं सुखय मेव द हदिति विशेषः ततः स्थलांतरे

॥ १ ॥
 ना

हेमाद्रि चतुर्लिङ्ग गुरुराणाम्नि द्रवत्वरसंते ॥ जीवन्मुक्त्युत्पत्तिकाले कर्त
 मं ॥ तदुत्तरं जीवो जीवन्मुक्तः ॥ नित्य नैमित्तिक कर्म करले पितृप्रत्यवा
 यः ॥ तस्मिन्मते पुत्रादीनामुक्तपूर्वमध्यमेपाकरणं ॥ करणयोर्विक
 ल्यः ॥ सविंठजननमरले ॥ तस्य सद्यः सौचं ॥ पुत्रे जाते जातिकर्म दत्तं ते
 न सर्वं कर्तव्यं ॥ पुत्रस्तदुशा जाते ब्रह्मविद्वत्त ॥ कन्या चेत्तासासु
 ब्रता भवति ॥ अन्य वल्लि सवर्णं व भवति मरले दत्तनाउ दत्तनवैविक
 ल्यः ॥ सौकास्यकर्मण्युत्पागएवकार्यः ॥ वैद्यायनीयकस्मेदशासासौच
 मुक्तं तद्विषयं ॥ हेमाद्रि चतुर्लिङ्ग गुरुराणाम्नि वैद्यायनीयप्रकारेण
 नुष्ठानं ॥ कल्पतरवाद्यपरिग्रहा नुविवेचनं ॥ तस्य योगो हेमाद्रितोऽव
 गंतव्यः ॥ मया लक्ष्मी धरभ दृष्ट तशास्त्रीयप्रयोग एव निवृत्त इति ॥
 ॥ सपुत्रलक्षणे नुष्ठानं ॥ वशिष्ठ उवाच ॥ जलधेनुं प्रविक्ष्यामी प्रीयते दत्त
 या यया ॥ देवदेवो हृषीकेशः सर्वज्ञः सर्वभावनः ॥ १ ॥ जलकुंभं नर

॥ १३ ॥

जी. प्र०

व्याघ्र सुवर्ण तजितानि तं ॥ रह ग र्भ प्ररो वै सु ग्रा यो धा यैः समन्वितं ॥
 नितिव सु यु ग ध नृ दूर्वा प नृ व शो भितं ॥ कु ल मां सी मु रो शी रु वा ल का उ म
 ल कै र्पु तं ॥ प्र यं ग प त्र स हि तं कि त व स्रो प वी त नं ॥ स ध त्र स उ पा नं कि
 द र्भ वि वि र सं स्य तं ॥ च तु र्भि सं ह तं भू प तिल पा नै म्भु तु दू रं ॥ स्थ
 गितं द धि पा त्रे ए ध तं दौ दू च त न्मु रवे ॥ ५ ॥ उ वा चितः स म भ्य र्जी वा सु दे वं
 ज ने श्व रं ॥ पु ष्प हू पो प हारै सु य पा वि भ व मा ह तः ॥ सं क ल्प ज ल धे नुं
 च कृं भं त म पि रू ष्य च ॥ पू ज ये द्ध त्स कं त द्ध त्ते ज ल म यं बु धः ॥ ७ ॥ ए वं स
 पू ज गे वि दं ज ल धे नुं स व त्स कां ॥ सि त व सु ध नः सा तो वी त रा गो वि म
 ल रः ॥ ८ ॥ द धा हि प्रा य रा जें द्र प्री त्य र्थं ज ल शा पि तः ॥ ९ ॥ र वें क षा य नः
 श्री सा रं ग ति भू षितः ॥ १० ॥ ज ल श यी उ ग द्यो नी ॥ ११ ॥ श वः ॥ १२ ॥
 ति चो चा र्थं भू ना य वि प्रा य प्रति पा य तां ॥ १३ ॥ रा ना स्था य म
 हो रा त्र य तः प रं ॥ क ल शं सु व र्ण र ज त यो ॥ १४ ॥ म य षा श कि ॥ पंच
 र त्ना नि धा न्या नि त त्ना मा न्या नि सु व र्ण र ज त यो ॥ १५ ॥ र ज त स्य

॥ १३ ॥

एकैकं पिंडं जलदूर्णं कुंभे निधाय नाभिमात्रे जलं गत्वा एकैकं जलम
 द्योतिषेत् ततः एकैकं जलदूर्णं कुंभं प्राप्तमक्षरावमेकैकं च तिलज
 लं जलमिति के पंच पंचाशत्कुंभां जलां जलयश्च प्रेतशृङ्खलितना
 मगोत्राभ्यां तोयपात्रतोयं जलदानवदद्यात् ततो गृहमागत्य सायं
 गुरुद्वारे पांते विकाशकादौ पात्रद्वये क्रमेण क्षीरं जलं च प्रक्षिप्य
 जीवात्र स्नाहीति जलपात्रं निवेदयेत् जीवं बंधुगंधपिवेति दुग्धपात्रं
 निवेदयेत् अत्र मधुपिमात्रं नोक्तं तथा पितृपिबोध्यं प्रकृतौ
 दर्शनात् रात्रौ दक्षिणाग्रादूर्ध्वं उदङ्मुखः खवेत् प्रातराद्यश्चाह
 विधानादेकशत्रुमशौचमिति वदंति इति चतुर्दशी कृत्यं प्रातर
 भावस्थायं सूयं दधने तं स्नात्वा विभ्रादिर्जमेण वार्या युध प्र

॥१२॥

जी० श्री०

तोदवहीः स्वहृः नद्यादौ भूमिं शुद्धिं कृत्वा ॥ गोमये दके नोपसि व्यसपिं उस्त्री
 हाशस्वयं वा पाकमारयेत् ॥ पात्रैः पाके कृतेशायादि पंच कंदत्वा ॥ कुशति
 लजलाभ्या दप ॥ ओं सद्याऽमुके मानेऽमुकुपक्षे स्या बास्या यांति यौ स
 मुकगोत्रस्य समा मुकदेवशर्मणं सरले तुरं भविष्यप्रेत त्वविमुक्ति
 कामो ॥ सद्यादिषोऽशश्राद्वा न्यहं करिष्ये ॥ ओं सद्याषोऽशश्राद्वा तज
 ताद्यश्राद्वा न्यहं करिष्ये ॥ एकादशमासाभ्यंतरेऽद्यकमास संभवेषो
 उशपदस्याने सप्तदशपदं प्रयो जुं ॥ एवमेव मासकादावपि एषक
 पषक ॥ अभिलाषः कार्यः ॥ सद्याश्राद्धीयपिं उस्मीपे कर्त्तव्यं घटान्
 मांसादपि मिः ॥ पूरयेत् ॥ इति विशेषः ॥ सप्तमसर्वशयादानं कांचनपुन
 रदानं ॥ द्विजदं पत्नी पूजनं वृक्षे तर्ज ॥ सद्याश्राद्वादिषोऽशश्राद्वा नि
 प्रतक्ष्य तव तर्कं मानि ॥ सरले तरयेव प्रेतशब्दे हेयत्वात् ॥ प्रेतशब्दे
 श्चरणाभावः ॥ इति जीवश्राद्धप्रयोगः ॥ जीवश्राद्धो न कालीनविशेषा

॥१२॥

ॐ शिं सुद्रिं कृत्वा ॥ स गुरुं तं प्रज्वाल्य ॥ सुद्रुतिलमिष्टं तं तुल्यं च कं क्त्वा ली दृष्टे
 निवापं कृत्वा ॥ प्रोक्षति प्रक्षाल्य प्रसूति दशक परिमितां प्रत्येकं पचेत् ॥ सिद्धे
 मिधा योऽतारयेत् ॥ तदग्निं समीपे कर्षुत्रयं कृत्वा प्रत्येकं युद्धुर्दीरघतो
 दकैः पूरयेत् ॥ तत्समीपे युद्धुर्दीरघतो त्रीणि कृत्वा ॥ ओं पयस्यै नमस्तुभ्य
 मित्यनेनैकं भूषितं वेद्य ॥ ओं वमाय नमस्तुभ्य मित्यनेनापरं यथायनिवेद्य ॥
 ओं रुद्राय शण्डमशानपतये नमः इति तृतीयं निजवेदयेत् ॥ ततो
 दीपं प्रति कृतिदाहमग्निं ॥ ओं क्रभादवर्द्धितं प्रायेभ्यः नमः ॥
 इति पठन् दीवाक्तजलं कुंभजलेन विवापयेत् ॥ ततः सित्वा ना
 भिमन्त्रजले स्थित्वा दक्षिणं मुखं प्राचीं नावीती ॥ ओं यमाय स्वधा
 नमः ॥ ओं कालाय स्वधानमः ॥ ओं दक्षाय स्वधानमः ॥ ओं अतकाय स्व
 धानमः ॥ ओं वैवस्वताय नमः ॥ ओं कालाय स्वधानमः ॥ ओं सर्वमहरणा
 ॐ धर्मराजाय स्वधानमः ॥ ओं मृत्यवे स्वधानमः ॥ ५२

जी० आ०

११

२५
पस्वद्यानमः॥ इति प्रत्येकमैकैकं सतिलं जलं जलं दत्वा॥ वहिराग
त्य॥ ॐ नमो रुद्राय स्वद्यानयतये नमः॥ इति मंत्रेण तिलोदकपूर्णं
कुंभं भुवि विचरेत्॥ ततो नूस्मै दक्षिणशुक्रात्रयमासीत्य॥ ॐ शुक्र
वाहाय रुद्राय स्वद्यानमः॥ इति मंत्रेण रुद्रं स्मरन् ॐ शुक्रगोत्रा
ऽशुकरा मंत्रेण तिलोदकं तुभ्यमस्त्यति॥ तिलोदकं स्वस्मै दर्भापरि
प्राचीरावीती पातितवामजानुर्दद्यात्॥ ततः पूर्वकृतचरुद्वयं भ्यां
प्रत्येकं पंचपंचेति दशपिंडां निर्माय मरेणोत्तरीयदशपिंडदाने
निकर्तव्यतयाप्रेतशरीरे खरहिततया दशपिंडान् दत्वा॥ प्र
त्येकं प्रघृणं घृणं दीपनैवेद्यं दत्वा॥ सर्वेषामन्नयोस्त्यतिवृ
थात् ततः प्रसन्नवदनं बिभृशुस्मरेत् पिंडानां दायोष्मणि निवृत्ते

शर्म

११

प्रशस्तपत्रम् बलं तिलपात्रोपनिषत्स्येत ॥ युवं गुठमयंतस्यतिहा
 शर्करापातया ॥ पालप्रशस्तदंतासमुक्ताफलमयदण्ड ॥ इक्षुपादा
 दर्भरोमसितकंठलकंबला ॥ ५ ॥ तांमएवीकांस्वदेहापहस्रत्र
 मयंतया ॥ पुष्पचनूपशाईलमवनीतमयास्तनाः ॥ धनुव
 र्णमंगीनीपत्रुरायं चरुमयाभुवि ॥ चत्वारि तिलपात्राणि
 चतुर्दिक्षु विस्थापयेत् ॥ सप्तग्रीहीसमापुक्तादित्सर्व
 सुप्रक्षिपत् ॥ मृगेनविधिना दत्ताक्षीरधेनुर्महायुने ॥ ८ ॥ सर्वा
 नह्लादानवाप्नोति पांशुध्यायतिमानवः ॥ सर्वपापविनिर्मु
 क्ताः पितरंसपितामहं ॥ ९ ॥ तारवे सप्तग्रीहीरुक्षीरधेनुप्रदो
 नरः ॥ यश्च गृह्णाति विधिं वज्रस्यायेवंतिद्याकुले ॥ १० ॥ चतुर्दश

२६
 सुमहत्तमं ॥ तिलपात्रं तं समयत् ॥ दधिपात्रस्य का समयत्
 ॥ चानुसंधेयं ॥ तथा धानानि पार्श्वे द्वे कुट्टादीनि घ्राणदेहो प्रियं
 गुपत्रं श्रवणेऽप्यः ॥ यज्ञोपवीतं शिरः स्थाने स्थापयेत् ॥ बभौ च
 तु र्धौ शोभनं धनुर्वज्रं ॥ कृत्स्नं पूजयेत् ॥ हस्तं च तमयं ॥ सर्वा
 न् कामान् ॥ का प्रीतिर्येदि व्याचैव मानुषः ॥ शरीरा रोग्यवान्वा
 धाप्रशमः सार्वकामिकः ॥ न एतं भवति दत्तायां जलधेनुं न संशयः ॥
 इति विष्णुधर्मोत्तरे जलधेनुदानं ॥ क्षीरधेनुः प्रकारः ॥ स
 नुलिप्ते महीष्टदे गोमयेन नरो ह्यसौ ॥ गोचर्ममात्रमानेन कुशा
 नास्तीर्य सर्वतः ॥ तस्यापरिमहाराजन्यसेतुहस्ताजने बुधः तत्रो
 परीकुं उलि ॥ का गोमयनकृता मपि ॥ क्षीरकुंभं ततः स्थाप्य च
 तु र्धौ शोभनवत्सकं ॥ सुवर्णं सुखं सगात्रि चंदना गुरुकानि च ॥ ३५